ਪੇਸਾਲਾ ਨੂਕਾਰਾਜੂ

ਬਨਾਮ

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ & ਹੋਰ

(2023 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2304)

ਅਗਸਤ 16, 2023

[ਡਾ. ਧਨੰਜ ਵਾਈ. ਚੰਦ੍ਰਚੂੜ, ਸੀ.ਜੇ.ਆਈ, ਜੇ.ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ* ਅਤੇ ਮਨੋਜ ਮਿਸਰਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਮੁੱਦਾ: ਕੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਆਫ ਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ?

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1986 - ਧਾਰਾ 3(2) – ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਈ.ਐਲ. ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵੰਡ, ਸਟੋਰ, ਢੋਆ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ – ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕਰਦਿਆਂ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ – ਸਹੀਤਾ।

ਫੈਸਲਾ: ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਧਾਰਾ 3(2) ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਮਿਆਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਵ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਆਰਟੀਕਲ 22(4)(a) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਵਧੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ – ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਸੇਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਸੀ - ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ - ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਰੋਕਥਾਮ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਬੂਟ-ਲੈਗਰਸ, ਡਾਕੂਆਂ, ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹਥਿਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਨੀਅਮ, 1986 - ਧਾਰਾ 3(2) - ਵਿਆਖਿਆ:

ਫੈਸਲਾ: ਧਾਰਾ 3(2) ਦਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਧਾਰਾ 3(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3(2) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ - ਧਾਰਾ 3(2) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਅਵਧੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 3(2) ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ (1) ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਏ ਤਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਅਧਿਨੀਅਮ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਅਨੁਚਛੇਦ 22(4)(a) - ਅਨੁਚਛੇਦ 22(4)(a) ਦੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ:

ਫੈਸਲਾ: ਅਨੁਚਛੇਦ 22(4)(a) ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਰੋਕਥਾਮਕ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ - ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ, ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਕਿ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਹਨ - ਜੇਕਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਦਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਰ - ਜੇਕਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ, ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ - ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਚਛੇਦ 22(4)(a) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿ

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਬੂਟ-ਲੈਗਰਸ, ਡਾਕੂ, ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀ, ਗੁੰਡੇ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ, 1986 - ਰੋਕਥਾਮ ਹਿਰਾਸਤ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਵੰਡਣ, ਸਟੋਰ ਕਰਨ, ਢੋਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ - ਹਿਰਾਸਤੀ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ., ਇਹ ਮਾਨਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਤੌਰ ਬੂਟ-ਲੈਗਰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ: ਫੈਸਲਾ: ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆਂਤਰਿਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੀ ਛੁਪੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆਂਤਰਿਕ ਗੁਣਵੱਤਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਟੈਸਟ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਾਈਡ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚਣਾ ਪਵੇਗਾ - ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਚਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ - ਜੇ ਹਿਰਾਸਤੀ ਵੱਲੋਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ 1986 ਅਧੀਨ, ਇਹ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ - ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਾ ਸੇਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਸੀ - ਇਹ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ - ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ।

ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ – ਮੌਲਿਕ ਧਾਰਨਾ – ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ – 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ' ਅਤੇ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ – ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ।

ਹਰਾਧਨ ਸਾਹਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [1974] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 215;ਟੀ. ਵੇਲਮੁਰੁਗਨ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ (1990) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 456 : [1990] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 83ਜੀ; ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ (ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ) ਰੈਵੇਨਿਊ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (2018) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 322 : [2018] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 854; ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂਕ ਅਨੰਧਮ ਭਰੀਯਨ (1988) ਸੁਪ ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 568; ਮਖਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟ: ਡਿਜੀਟਲ

[1952 ਐਸ.ਸੀ. 27 : [1952] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 368; ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (1992) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 177 : [1992] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 234; ਅਭੈ ਸ਼ਿਰੋਲੀਕਰ ਅੰਬੁਲੀਕਰ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਵੀ. ਭਾਏ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1991 ਐਸ.ਸੀ. 937 : [1990] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 552; ਨਵਲਸ਼ੰਕਰ ਈਸ਼ਵਰਲਾਲ ਦਵੇ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1994 ਐਸ.ਸੀ. 1496 : [1993] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 676; ਅਬਦੁਲ ਅਜੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 2017 ਕਰ 4068 (ਐਫ.ਬੀ.); ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, (1950) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 605; ਰਮੇਸ਼ ਥਾਪਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, (1950) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 594; ਡਾ. ਰਮਨ ਮਾਛਰ ਲੋਲਾਈ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1966) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 709; ਅਰੁਣ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, (1970) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 98; 1970 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 288; ਪੁਸ਼ਕਰ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1970 ਐਸ.ਸੀ. 852 : [1969] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 635; ਬਾਬੂ ਮੀਰ ਉਰਫ ਅੰਕਲ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1973) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 393; ਦੀਪਕ ਬੋਸ ਉਰਫ ਨਪਾਦਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, (1974) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 185 : [1974] 2 ਦ ਐਸ.ਸੀ. 159; ਆਸ਼ੁਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1982) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 403 : [1982] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 707; ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਬਨਾਮ ਸੀ. ਅਨੀਤਾ (ਸਮਤਿ.), (2004) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 467 : [20044 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.701; ਰਸ਼ੀਦਮਿਯਾ @ ਛਾਵਾ ਅਮੀਰਮਿਯਾ ਬਨਾਮ 3 ਵੀਕੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਅਨਿਲ, (1989) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 221 : [1989] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 182; ਪ੍ਰਿਯਾਸ ਕਾਂਤੀਲਾਲ ਮਹੇਤਾ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਅਨ੍ਰ. (1989) ਸੁਪਲ (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 322 : [1988] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1081 — ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.]

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲਾਤੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ: ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2304 ਦਾ 2003.

07.03.2023 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਿਵੰਤ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 33638 ਦੇ 2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ.

ਮਿਸ ਭਦਾਨਾ ਦਾਸ, ਕ੍ਰਿਮਿਸ਼ਾ ਦਵੇ ਜਗਰਮੁਦੀਅਲ, ਆਦਿਤਯ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ.

ਮਹਫੂਜ਼ ਆਸ਼ਨ ਨਕਜ਼ੀ, ਪੋਲਾਂਕੀ ਗੌਤਮ, ਮਿਸ ਨਿਲਤੀ ਰਿਛਾਰੀਆ, ਕੇ ਵੀ ਗਿਰੀਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਮਿਸ ਰਾਜੇਸਵਰੀ ਮੁਖਰਜੀ, ਮੀਰਾਨ ਮਕਬੂਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ :

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਨਿਰੋਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਬੂਟਲੇਗਰਸ, ਡਾਕੂਆਂ, ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1986 (1986 ਦਾ ਐਕਟ 1) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(2) ਅਧੀਨ ਰੋਕਥਾਮਕ ਨਿਰੋਧ ਲਈ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 07.03.2023 ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 36338 ਦੇ 2022 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲਿਖਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 25.08.2022 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੋਕਥਾਮਕ ਨਿਰੋਧ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਤੱਥਾਤਮਕ ਮੈਟਰਿਕਸ

3.ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ 25.08.2022 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰੋਧ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ :

"ਨਿਰੋਧ ਦਾ ਆਦੇਸ਼

(ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਬੂਟਲੇਗਰਸ, ਡਾਕੂਆਂ, ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1986 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(2) ਅਧੀਨ)।"

ਪੜ੍ਹੋ:-

1. ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਬੂਟਲੇਗਰਸ, ਡਾਕੂਆਂ, ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1986।

2. ਜੀ.ਓ. ਰਾਈਟ ਨੰਬਰ 1089, ਜਨਰਲ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ (ਐਸ.ਸੀ-I) ਵਿਭਾਗ, ਮਿਤੀ 09.06.2022।

3. ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੀ.ਨੰ.78/ਡੀਐਸਈਓ/ਐਸਈਬੀ/ 2022, ਮਿਤੀ 05.08.2022।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪੇਸਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ, ਪੁੱਤਰ ਬੁੱਲਿਯਾ, ਉਮਰ: 46 ਸਾਲ, ਜਾਤੀ: ਐਸ.ਸੀ. (ਮਾਲਾ), ਵਾਸੀ ਐਨ. ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ, ਟੂਨੀ ਮੰਡਲ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏ.ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2020 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ, 2021 ਤੋਂ ਮਾਰਚ, 2022 ਤੱਕ 4 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਆਈ.ਡੀ. ਲਿਕਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ, ਸਟੋਰ ਕਰਨ, ਢੋਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਨੂੰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਏ. ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2020 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(ਬੀ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ 8(ਬੀ) ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ "ਬੂਟਲੇਗਰ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਬੀ) ਅਧੀਨ "ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਬੂਟਲੇਗਰਸ, ਡਾਕੂਆਂ, ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1986।

ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

1 .ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਸਟੇਸ਼ਨ, ਟੂਨੀ ਕ੍ਰਾਈਮ ਨੰਬਰ 13/2021, ਮਿਤੀ: 06.01.2021, ਧਾਰਾ 7 (ਈ) 7(ਬੀ) ਰ/ਵ 8 (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਏ.ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2020.

2. ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਸਟੇਸ਼ਨ, ਟੂਨੀ ਕ੍ਰਾਈਮ ਨੰਬਰ 376/2021, ਮਿਤੀ: 13.08.2021, ਧਾਰਾ 7 (ਈ) 7(ਬੀ) ਰ/ਵ 8 (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਏ.ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2020.

3. ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਸਟੇਸ਼ਨ, ਟੂਨੀ ਕ੍ਰਾਈਮ ਨੰਬਰ 532/2021, ਮਿਤੀ: 30.09.2021, ਧਾਰਾ 7 (ਈ) 7(ਬੀ) ਰ/ਵ 8 (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਏ.ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2020.

4. ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਸਟੇਸ਼ਨ, ਟੂਨੀ ਕ੍ਰਾਈਮ ਨੰਬਰ 713/2022, ਮਿਤੀ: 09.03.2022, ਧਾਰਾ 7 (ਈ) 7(ਬੀ) ਰ/ਵ 8 (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਏ.ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2020.

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ 1986) ਅਧੀਨ ਰੋਕਥਾਮ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪੇਸਾਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ, ਪੁੱਤਰ ਬੁੱਲਿਯਾ, ਉਮਰ: 46 ਸਾਲ, ਜਾਤੀ: ਐਸ.ਸੀ. (ਮਾਲਾ), ਵਾਸੀ ਐਨ. ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ, ਟੂਨੀ ਮੰਡਲ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰਾਜਾਹਮੁੰਦਰੀ, ਪੂਰਬੀ ਗੋਦਾਵਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਜਦੋਂ ਕਿ, ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪੇਸਾਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ, ਪੁੱਤਰ ਬੁੱਲਿਯਾ, ਉਮਰ: 46 ਸਾਲ, ਜਾਤੀ: ਐਸ.ਸੀ. (ਮਾਲਾ), ਵਾਸੀ ਐਨ.ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ, ਟੂਨੀ ਮੰਡਲ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰੱਖਾਵ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ, ਡਾ. ਕ੍ਰਿਤਿਕਾ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਐ.ਪੀ. ਬੂਟਲੈਗਰਸ, ਡਾਕੂਆਂ, ਡਰੱਗ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਾਂ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹਥਿਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ 1986 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਜੀ. ਓ. ਆਰ.ਟੀ. ਨੰਬਰ 1089 ਜਨਰਲ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ (ਐਸ.ਸੀ-I) ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 09.06.2022 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਅਧੀਨ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪੇਸਾਲਾ ਨੂਕਾਰਾਜੂ, ਪੁੱਤਰ ਬੁੱਲੀਯਾ, ਉਮਰ: 46 ਸਾਲ, ਜਾਤੀ: ਐਸ.ਸੀ. (ਮਾਲਾ), ਵਾਸੀ ਐਨ. ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ, ਟੂਣੀ ਮੰਡਲ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਰਾਜਮਾਹੇਂਦਰਵਰਮ, ਪੂਰਬੀ ਗੋਦਾਵਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 25.08.2022 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਪੇਸਾਲਾ ਨੂਕਾਰਾਜੂ, ਪੁੱਤਰ ਬੁੱਲੀਯਾ, ਉਮਰ: 46 ਸਾਲ, ਜਾਤੀ: ਐਸ.ਸੀ. (ਮਾਲਾ), ਵਾਸੀ ਐਨ. ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ, ਟੂਣੀ ਮੰਡਲ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋ ਅਤੇ ਐ.ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2020 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਪਰਾਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਲਾਫ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਨਵਰੀ, 2021 ਤੋਂ ਮਾਰਚ, 2022 ਤੱਕ ਚਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਤੰਗ ਅਤੇ ਡਰ ਅਤੇ ਖੌਫ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਅਪਰਾਧ, ਅਤੇ ਐਨ. ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਟੂਣੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਢੋਆਈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰਕੇ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹੋ।

ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਆਧਾਰ ਹਨ:

ਆਧਾਰ ਨੰਬਰ 1 (ਕ੍ਰਾ. ਨੰ. 1/32021, ਮਿਤੀ 06.01.2021 ਦਾ ਐ. ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ- 2020 ਦੇ ਯੂ/ਐਸ 7(ਬੀ) ਆਰ/ਡਬਲਿਊ 8(ਬੀ) ਦਾ ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਸਟੇਸ਼ਨ, ਟੂਣੀ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ।

06.01.2021 ਨੂੰ, ਸਵੇਰੇ 06.00 ਵਜੇ, ਜਦੋਂ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਬਿਊਰੋ, ਟੂਣੀ ਆਪਣੇ ਸਟਾਫ

ਨਾਲ ਟੂਣੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਐਨ.ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਹ. ਅਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਸ.ਸੀ. ਪੇਟਾ ਦੇ ਅਨੰਦਬਾਜ਼ਾਰ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਈਕਾ ਹੈਂਡ ਬੈਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ। ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਈਕਾ ਬੈਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਐਸ.ਆਈ. ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਮਧਿਆਸਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਪਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਧਿਆਸਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਬੈਗ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੌਲੀਥੀਨ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜ (5) ਲੀਟਰ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਪਾਈ। ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਪੇਸਾਲਾ ਕੋਰਾਕੁਰਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ, ਉਮਰ: 45 ਸਾਲ, ਜਾਤੀ: ਐਸ.ਸੀ. (ਮਾਲਾ) ਵਾਸੀ ਐਨ.ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ, ਟੂਣੀ ਮੰਡਲ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਢੋਆਈ, ਵਿਕਰੀ ਐ. ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ,

ਨਮੂਨਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਦੇ ਰਸਾਇਣਕ ਪਰੀਖਣਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਕ ਪਰੀਖਣਕਾਰ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ" ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਵਾਇਆ. ਸੀ. ਈ. ਨੰਬਰ 3662/2021 ਐਸ. ਐਲ. ਨੰਬਰ 5890 ਮਿਤੀ 04.03.2021.

ਗਰਾਊਂਡ ਨੰਬਰ 2 (ਕ੍ਰਿ. ਨੰ. 376/2021, ਮਿਤੀ 13.08.2021 ਦੀ ਐਸ. ਈ. ਬੀ. ਸਟੇਸ਼ਨ, ਟੂਨੀ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਐਸ/7(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਆਈ/ਡਬਲਿਊ @ ਏ. ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ: 2020.

13.08.2021 ਨੂੰ, ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ 09.30 ਵਜੇ, ਜਦੋਂ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਬਿਊਰੋ, ਟੂਨੀ ਆਪਣੇ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਟੂਨੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਐਨ.ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਹ. ਅਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਸ.ਸੀ. ਪੇਟਾ ਦੇ ਅੰਬੇਡਕਰ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਖੰਭੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੋਰੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ। ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬੋਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਐਸ.ਆਈ. ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਮਧਿਆਸਤਾ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਪਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਧਿਆਸਤਾ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਬੋਰੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪਾਲੀਥੀਨ ਕਵਰ ਪਾਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ 10 ਲੀਟਰ ਕੁੱਲ 30 ਲੀਟਰ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਪੇਸਾਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ ਪੁੱਤਰ ਬੁਲਿਯਾ, ਉਮਰ: 45 ਸਾਲ ਜਾਤੀ: ਐਸ.ਸੀ. (ਮਾਲਾ), ਨਿਵਾਸੀ: ਐਨ. ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ, ਟੂਨੀ ਮੰਡਲ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਢੋਆ ਅਤੇ ਵੇਚਣਾ ਏ. ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ 2020 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਈ.ਡੀ. ਅਰਕ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਰਸਾਇਣਕ ਪਰੀਖਣ ਲਈ ਜ਼ਬਤ ਅਰਕ ਵਿੱਚੋਂ 300 ਮਿ.ਲੀ. ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਮੂਨਾ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਮਾਈਕਾ ਬੈਗ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਸ.ਆਈ. ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਛਾਣ ਸਲਿੱਪਾਂ ਨੂੰ ਚਿਪਕਾਇਆ ਅਤੇ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਵਰ ਅਧੀਨ।

ਨਮੂਨਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣਕਰਤਾ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ “ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ” ਅਤੇ ਸੀ.ਈ. ਨੰਬਰ 2381/2021 ਵਿੱਚ ਐਸ.ਐਲ ਨੰਬਰ 41632 ਮਿਤੀ 10.11.2021 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ।

ਗਰਾਊਂਡ ਨੰਬਰ 3 (ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨੰਬਰ 5322/2021, ਮਿਤੀ 30.09.2021 ਦੀ ਯੂ/ਐਸ 7(ਬੀ) ਰਵਾਇਤ 8(ਬੀ) ਦੇ ਏ.ਪੀ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ- 2020 ਦੇ ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਟੂਨੀ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ):

30.09.2021 ਨੂੰ, ਲਗਭਗ 08.05 ਪੀ.ਐਮ. 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਖਾਸ ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਬਿਊਰੋ, ਐਸ.ਈ.ਬੀ, ਟੂਨੀ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪ੍ਰੋਹ. ਅਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ

ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਨੇੜੇ ਅੰਬੇਡਕਰ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਐਸ.ਸੀ ਪੇਟਾ ਐਨ.ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ ਦੇ ਟੂਨੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਈਕਾ ਬੈਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪੈਦਲ ਆਉਂਦਾ ਪਾਇਆ, ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਈਕਾ ਬੈਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਐਸ.ਆਈ ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਮੈਡਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਪਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਬਣਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੌਲੀਥੀਨ ਕਵਰ ਵਿੱਚ 10 ਲੀਟਰ ਆਈ. ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਪਾਈ, ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਪੇਸਾਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ ਪੁੱਤਰ ਬੁਲਿਯਾ, ਉਮਰ: 45 ਸਾਲ, ਜਾਤੀ: ਐਸ.ਸੀ (ਮਾਲਾ) ਨਿਵਾਸੀ ਐਨ. ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ, ਟੂਨੀ ਮੰਡਲ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਆਈ. ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਆਵਾਜਾਈ, ਵੇਚਣਾ ਏ.ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ 2020 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਈ. ਡੀ. ਅਰਕ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣ ਲਈ 300 ਮਿਲੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਵੱਖਰੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਮੂਨਾ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਮਾਈਕਾ ਬੈਗ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਆਈ. ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਸਲਿੱਪਾਂ ਨੂੰ ਐਸ.ਆਈ ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਆਈ. ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ, ਖਾਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਵਰ ਅਧੀਨ ਜੋ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਮੂਨਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣਕ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣਕ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੱਠੀ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ" ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਵਾਇਆ ਸੀ. ਈ. ਨੰ. 2796/2021 ਵਿੱਚ ਸਲ. ਨੰ. 45126 ਮਿਤੀ 27.11.2021।

ਗਰਾਊਂਡ ਨੰ. 4 (ਸੀ. ਨੰ. 213/2022, ਮਿਤੀ 09.03.2022 ਦਾ ਯੂ/ਐਸ 7(ਬੀ) ਰ/ਵ 8(ਬੀ) ਦਾ ਏ.ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ- 2020 ਦਾ ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਸਟੇਸ਼ਨ, ਟੂਨੀ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ):

09.03.2022 ਨੂੰ, ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਜਦੋਂ ਖਾਸ ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਬਿਊਰੋ, ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਟੂਨੀ ਆਪਣੇ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਹ. ਅਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੰਨ, ਐਸ.ਸੀ. ਪੇਟਾ ਐਨ. ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ ਦੇ ਟੂਨੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅੰਬੇਡਕਰ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਈਕਾ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ ਆਂਸ਼ਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਈਕਾ ਬੈਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਐਸ.ਆਈ. ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਮਧਿਆਂਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਪਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਧਿਆਂਚਾਰੀ ਬਣਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਸਟਾਫ ਨੇ ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੌਲੀਥੀਨ ਕਵਰ ਵਿੱਚ 10 ਲਿਟਰ ਆਈ. ਕਿਊ. ਸ਼ਰਾਬ ਪਾਈ। ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਪੇਸਾਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ ਪੁੱਤਰ ਬੁੱਲੀਯਾ, ਉਮਰ: 46 ਸਾਲ ਜਾਤੀ: ਐਸ.ਸੀ. (ਮਾਲਾ) ਵਾਸੀ ਐਨ.ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ, ਟੂਨੀ ਮੰਡਲ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਆਵਾਜਾਈ, ਵੇਚਣਾ ਏ.ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ 2020 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਈ.ਡੀ. ਅਰਕ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਆਈ.ਡੀ. ਅਰਕ ਵਿੱਚੋਂ 300 ਮਿ.ਲੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਮੂਨਾ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਮਾਈਕਾ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਸਲਿੱਪਾਂ ਨੂੰ ਐਸ.ਆਈ. ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਖਾਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਵਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਨਮੂਨਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣਕਰਤਾ, ਕਾਕਿੰਡਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੱਠੀਆਈ ਹੋਈ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਵਾਇਆ ਸੀ. ਈ. ਨੰਬਰ 851/2022 ਵਿੱਚ ਐਸ. ਐਲ. ਨੰਬਰ 13027 ਮਿਤੀ 04.04.2022.

ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ "ਬੂਟਲੈਗਰ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਦਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਵੈਂਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਡੇਂਜਰਸ ਐਕਟਿਵਿਟੀਜ਼ ਆਫ਼ ਬੂਟਲੈਗਰਜ਼, ਡਾਕੂਆਂ, ਡਰੱਗ ਅਫੈਂਡਰਜ਼, ਗੁੰਡਾਂ, ਇਮੋਰਲ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਫੈਂਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਲੈਂਡ ਗ੍ਰੈਬਰਜ਼ ਐਕਟ, 1986" ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(2) ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਾਂਗਾ।"

5. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ, ਕਾਕਿਨਾਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇਤੂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਸਨ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਯਾਨੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ "ਬੂਟਲੈਗਰ" ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ 1986 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇਤੂ ਨੇ ਰੋਕਥਾਮਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਕੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 33638 ਆਫ਼ 2022 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿਟ ਮੰਗੀ ਗਈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁਕਾਉਤੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

7. ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ

8. ਮਿਸ ਭਾਵਨਾ ਦਾਸ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇਤੂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

1. ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੇਵਲ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

1.1 ਇਥੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ 25.08.2022 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਦੁਆਰਾ ਏ.ਪੀ. ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਬੂਟਲੇਗਰਸ, ਡਾਕੂਓਂ, ਡਰੱਗ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਿਆਂ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਏ.ਪੀ. ਐਕਟ, 1986 (ਏ.ਪੀ. ਐਕਟ) ਦੇ ਸ. 3(2) ਅਧੀਨ ਰੋਕਥਾਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦਕਿ 25.08.2022 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਜੀ.ਓ. ਦੀ ਤਾਰੀਖ 18.10.2022 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

1.2 ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਏ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸ. 3(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "...ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਸਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

1.3 ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੇਰੁਕੁਰੀ ਮਣੀ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ, (2015) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 722, ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ

3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਤੀਜਤਨ, ਲਗਾਤਾਰ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹਿਰਾਸਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕਥਾਮ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ [ਪੈਰਾ 12-15]। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 17.04.2017 ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 721/2017 'ਲਡ. ਸਪੈਸ਼ਲ ਟੀਮ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ & ਓਰਸ.' ਅਤੇ ਲਾਹੂ ਸ਼੍ਰੀਨਾਗ ਗਲਾਤ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2017) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 519 ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਗਭਗ 10.5 ਮਹੀਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

1.4 ਰਾਜ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.3(2) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ: ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ, (1992) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 177; ਟੀ. ਦੇਵਕੀ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ, (1990) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 456; ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦਾ ਰਾਜ, ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ. 05.05.2017 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿ. ਅਪੀਲ ਨੰ. 924 ਦੇ 2017. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

1.5 ਪਹਿਲਾਂ, ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਉਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਐਸ. 3(1) ਅਧੀਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ [ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵੇਖੋ; ਟੀ. ਦੇਵਕੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 1, ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਪੰਨਾ 2]। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਸ. 3(1) ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸ. 3(2) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 33, ਟੀ. ਦੇਵਕੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਚੌਧਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਐਸ. 3(2) ਅਧੀਨ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਵਿੰਦ ਚੌਧਰੀ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ: "...ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਐਸ. 3(2) ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸ. 3(1) ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ 1990 (2) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 456 ਟੀ. ਦੇਵਕੀ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ..."

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਚੇਰੁਕੁਰੀ ਮਣੀ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ [ਪੈਰਾ 2] ਭਾਵ ਐਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਐਸ. 3(2) ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹੈ।

1.6 ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਗਾਊ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਐਸ. 3(2) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬੇਅਰਥ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਐਸ. 3(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਸ. 3(2) ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ "ਤੁਰੰਤ" ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ"। ਇਸ ਲਈ ਐਸ. 3(3) ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

1.7 ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ 3 ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਫਲਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ. 3(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਜੀਵਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 12 ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ. 3(2) ਅਤੇ 3(3) ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਐਕਟ, 1950 (ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ), ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ, ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 12 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ. 3(2) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਇੱਕ ਅਰਥਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ 3 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਨਾ

ਕਿ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਦੀ ਅਵਧੀ 'ਤੇ।

1.8 ਤੀਜੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟ. 22 ਨੇ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ 3 ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਸਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਆਰਟ. 22(4) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ 3 ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹੋਰ, ਆਰਟ. 22(7)(ਅ) ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰੇ ਜੋ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਬਿਆਨ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 3 ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਸ. 3(2) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਚੇਰੁਕੁਰੀ ਮਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹਨ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ 3 ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਟ. 22 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਹੈ।

1.9 ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਦੋ ਸੰਭਵ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਮਾਣ ਜੋ ਹਿਰਾਸਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਟ. 21 ਅਧੀਨ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਕਾਨੂੰਨ/ਆਰਟ. 22 ਕੇਵਲ ਆਰਟ. 21 ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਕੀਰਣ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਚੇਰੁਕੁਰੀ ਮਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸ. 3(2) ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਕੇਸ ਲਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(a) ਐਮ. ਰਵੀਂਦਰਨ ਬਨਾਮ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਅਫਸਰ, ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ, (2021) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 485.

(b) ਰੇਖਾ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਦੀ ਰਾਜ, (2011) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 244 [ਪੈਰਾ 13-17 & 21].

II. ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੁਰਾਣੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ

2.1 ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਿਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੇਵਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੇੜਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਪੁਰਾਣੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁਕਮ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਹੈ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ:

(a) ਖਾਜਾ ਬਿਲਾਲ ਅਹਮਦ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੀ ਰਾਜ & ਓਰਸ., (2020) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 632

(b) ਮੱਲਾਡਾ ਕੇ. ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੀ ਰਾਜ & ਓਰਸ., 2022 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 424 [ਪੈਰਾ 11-15].

2.2 ਮੱਲਾਡਾ ਕੇ. ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 19.05.2021 ਨੂੰ 2 ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਜ਼ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ 15.10.2020 ਅਤੇ 17.12.2021 ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦੇਤੇਨੂ ਨੂੰ 18.02.2021 ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਉੱਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ 11.01.2021 ਨੂੰ [ਪੈਰਾ 4 & 5]। ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਲਗਭਗ 7 ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ 5 ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਾਣੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ [ਪੈਰਾ 11]। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ।

2.3 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 25.08.2022 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਯਾਚੀ ਖਿਲਾਫ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਜ਼ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ:

(a) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 1/2021-ਟੂਨੀ-13 ਮਿਤੀ 06.01.2021, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ 1 ਸਾਲ 7 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 20 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਯਾਚੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 08.01.2021 ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਉੱਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(b) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 8/2021-ਟੂਨੀ-376 ਮਿਤੀ 13.08.2021, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ 1 ਸਾਲ ਅਤੇ 12 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਯਾਚੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 18.08.2021 ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਉੱਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਸੀ) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 10/(2021)-ਟੂਨੀ-532 ਮਿਤੀ 30.09.2021, ਨੇਤਾਂਤਰੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 10 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 26 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਯਾਚੀ ਨੂੰ 07.10.2021 ਨੂੰ ਜਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਡੀ) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 3/(2022)-ਟੂਨੀ-213 ਮਿਤੀ 09.03.2022, ਨੇਤਾਂਤਰੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 5 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 17 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਯਾਚੀ ਨੂੰ 08.04.2022 ਨੂੰ ਜਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2.4 ਆਖਰੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. (08.04.2022) ਵਿੱਚ ਜਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਨੇਤਾਂਤਰੀਨ ਹਿਰਾਸਤ (25.08.2022) ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚਕਾਰ ਦੇ 4 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 18 ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਯਾਚੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਯਾਚੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ ਜਾਂ ਯਾਚੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ।

III. ਸਾਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ

3.1 ਏ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਜਾਂ 3(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੇਤਾਂਤਰੀਨ ਆਦੇਸ਼ "ਬੂਟਲੈਗਰ" ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ "ਜਨਤਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ"। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਾਚੀ ਏ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਬੂਟਲੈਗਰ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਆਸਵਨ, ਨਿਰਮਾਣ, ਸਟੋਰੇਜ, ਆਯਾਤ/ਨਿਰਯਾਤ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਵਿਤਰਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਪਕ ਜਾਂ ਸਿਸਟਮੈਟਿਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਜਾਂ ਕਾਰਟੈਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਯਾਚੀ ਨੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸੀ ਜੋ ਕੂਲੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ।

3.2 ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ, ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੂਟਲੈਗਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਨਤਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰੇ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਤੂਆਂ ਨੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰਾਂ/ਅਸਲਿਆਂ, ਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਅਤੇ ਖੌਫ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ 'ਜਨਤਕ ਆਰਡਰ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨੇਤਾਂਤਰੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਏ) ਪੀਯੂਸ਼ ਕਾਂਤੀਲਾਲ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸਿਟੀ & ਅਨੁਸਾਰ (1989) ਸੁਪ (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 322 [ਪੈਰਾ 14-18]

(ਬੀ) ਓਮਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੀ. ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., (1989) Supp (2) SCC 576 [ਪੈਰਾ 1, 6-11]

(c) ਰਸ਼ੀਦਮੀਆ @ ਛਵਾ ਅਹਿਮਦੀਆ ਸ਼ੇਖ v. ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ., (1989) 3 SCC 321 [ਪਾਰਾ 3-6 ਅਤੇ 16-21]

(d) ਅਹਿਮਦਹੁਸੈਨ ਸ਼ੇਖਹੁਸੈਨ @ ਅਹਿਮਦ ਕਾਲਿਓ ਬਨਾਮ. ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਐਨਆਰ, (1989) 4 SCC 751 [ਪੈਰਾ 3, 11, 13- 15]।

3.3 ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ "ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ, ਖਤਰਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਵਿਆਪਕ ਖਤਰਾ" ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਜਨਤਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ। 'ਜਨਤਕ ਆਰਡਰ' ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ 'ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ' ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਕੀਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਹਟ, ਡਰ ਜਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਪੈਦਾ ਕਰਨ, ਸਮੁਦਾਇਕ ਦੀ ਸਮਾਨ ਜੀਵਨ ਲਈ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ, ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਲਲ ਪਾਉਣ, ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਇਕ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ। ਜਿਥੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪ

a ਰਾਖਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜ, (2011) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 244 [ਪੈਰਾ 13, 17, 21, 23 ਅਤੇ 29-35].

(ਬੀ) ਮੁਨਗਾਲਾ ਯਾਦੰਮਾ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2012) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 386

(ਸੀ) ਬੰਕਾ ਸਨੇਹਾ ਸ਼ੀਲਾ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2021) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 415

3.4 ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਿਲਾਫ ਏ.ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 4 ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਟਰਾਇਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਸ ਸਧਾਰਨ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ' ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ 'ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ' ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

3.5 ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੇ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ "ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ" ਹਨ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਵਸ਼ਯਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਕਿ ਐਸ. 2(ਏ) ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ 'ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ' ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਤੱਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ 4 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 55 ਲਿਟਰ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਪੇਕਸ਼ਾਕ੍ਰਿਤ ਛੋਟੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਸਿਹਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਲੈਬ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਆਕਾਰ ਜਾਂ ਤੀਵਰਤਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਜਨ ਸਿਹਤ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿਆਪਕ ਖਤਰਾ" ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

3.6 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰੇਖਾ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ), ਦੇਤੂ ਉੱਤੇ ਲੇਬਲਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਕੇ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ [ਪੈਰਾ 2]। ਮੁੰਨਗਲਾ ਯਾਦਮਨਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਬੁਟਲੈਗਿੰਗ/ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਬਣਾਉਣ ਦਾ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੀਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਲਕਿ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ./ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਸਮੈਟਿਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਏ.ਪੀ. ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ

ਸਧਾਰਣ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਿਲਾਫ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ

4.1 ਏ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 3(1) ਜਾਂ 3(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਤਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ "ਇਹ ਕਰਨਾ ਜਰੂਰੀ ਹੋਵੇ" ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਪਾਤਕ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਮਧਜਮਾਨ ਬ੍ਰਾਡਕਾਸਟਿੰਗ ਦੇਖੋ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਆਰ.ਐਸ., 2023 SCC ਔਨਲਾਈਨ SC 366 (ਪੈਰਾ 85)]

4.2 ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਜਮਾਨਤ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਅਰਟ. 21 ਅਧੀਨ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਿੱਤ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀ

4.3 ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵਾਗ੍ਰਹ ਦੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਭਾਵ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਏ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 13 ਅਨੁਸਾਰ 12 ਮਹੀਨੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਫਿਰ ਵੀ ਘੱਟ ਅਵਧੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਐਸ. 14 ਅਧੀਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ, ਜੀ.ਓ. ਦੀ ਤਾਰੀਖ 18.10.2022 ਰਾਹੀਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਜਾਂ ਕਾਰਣ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ 12 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

4.4 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 25.08.2022 ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਮਿਤੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 05.08.2022 ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਕਾਕੀਨਾਡਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਏ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਨੰਗੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਆਧਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 25.08.2022 ਇਸ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਡੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 25.08.2022 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ SP ਦਾ, ਮਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਦ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ S. 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਉਪ-ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਐਸ.ਪੀ.

V. ਇੱਕ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੰਭਾਲਣਯੋਗ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

5.1 ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 33638/ 2022 ਮਿਤੀ 13.10.2022 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 25.08.2022 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀ.ਓ. ਆਰ.ਟੀ. ਨੰਬਰ 2190 ਮਿਤੀ 18.10.2022 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ 18.10.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕੇ।

5.2 ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਦੀ ਰਿਟ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਹੋਮ ਸੈਕਰੇਟਰੀ (ਜੇਲ੍ਹ) ਬਨਾਮ ਐਚ. ਨਿਲੋਫਰ ਨਿਸ਼ਾ, (2020) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 161 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ

ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਦੀ ਰਿਟ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ [ਪੈਰਾ 17 & 17]। ਇਹ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਅਕਸਰ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਾਯ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰਿਟ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾਣਯੋਗ ਸੀ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਵਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 07.03.2023 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, 25.08.2022 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅਤੇ 01.09.2022 ਅਤੇ 18.10.2022 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਾਜਾਹਮੁੰਦਰੀ/ਫਜ਼ਲ ਗੁਡਾ, ਪੂਰਬੀ ਗੋਦਾਵਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ।

7. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਵਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਬਮਿਸ਼ਨ

9. ਮਿਸਟਰ ਮਹਫੂਜ਼ ਏ. ਨਾਜ਼ਕੀ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ-

“ਏ. 1986 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ:

i. ਧਾਰਾ 3, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

3. ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ:- (1) ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਬੂਟ-ਲੈਗਰ, ਨਸ਼ਾ ਵਪਾਰੀ, ਗੁੰਡਾ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

(2) ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ, ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਇਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ii. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸਾਫ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ

1986 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ।

iii. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਧਾਰਾ 3(2) ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ (ਡੀ.ਐਮ.) ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕਮਿਸ਼ਨਰ) ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਕ ਡੀ.ਐਮ./ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਈ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

iv. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ" ਦੀ ਅਵਧੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਡੀ.ਐਮ. ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੈਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

v. ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਮਿਸਿਜ) ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (1992) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 177 ("ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ"), @ਪੈਰਾ 31-33

ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਲੂ, (2021) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 454, @ਪੈਰਾ 6.3 ਤੋਂ 6.6

ਟੀ. ਦੇਵਕੀ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1990) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 456, @ਪੈਰਾ 10

ਅਰਵਿੰਦ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਤੇਲੰਗਾਨਾ, ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ.924/2017 @ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੰਨਾ 2

vi. ਇਹ ਉਲਲੇਖਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਟੀ. ਦੇਵਕੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਤਿੰਨ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

vii. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ।

ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਅਵਧੀ 1986 ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਹੈ।

viii. ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, 1986 ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ/ਕਮਿਸ਼ਨਰ [ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ] ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3(2) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ [ਵੇਖੋ ਟੀ. ਦੇਵਕੀ @ਪੈਰਾ 10, 12 13 ਅਤੇ 15]।

(ਨੋਟ: ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਡੀ.ਐਮ. ਨੂੰ ਜੀ.ਓ. ਆਰ.ਨੰ. 1089 ਮਿਤੀ 09.06.2022 [ਇਸ ਨਾਲ ਐਨੈਕਸਚਰ II ਵਜੋਂ ਸਨਲਗਨ] ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ 25.08.2022 ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਭਾਵ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿੱਚ)।

ਧਾਰਾ 3(3) ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ/ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ [ਨੋਟ: ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਡੀ.ਐਮ. ਨੂੰ ਜੀ.ਓ. ਆਰ.ਨੰ. 1089 ਮਿਤੀ 09.06.2022 [ਇਸ ਨਾਲ ਐਨੈਕਸਚਰ II ਵਜੋਂ ਸਨਲਗਨ] ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ 25.08.2022 ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਭਾਵ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿੱਚ) ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਡੀ.ਐਮ./ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨੂੰ 12 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ

ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ 12 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

[ਨੋਟ: ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 01.09.2022 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 12 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।]

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 12 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

[ਨੋਟ: ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 18.10.2022 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।]

ix. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ 18.10.2022 ਨੂੰ ਧਾਰਾ12 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਗਲੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ 25.08.2022 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਯਾਚੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹਨ।

ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਪਰੋਕਤ ਉਲਲੇਖਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

B. ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੁਰਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

i. ਯਾਚੀ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਜੇਕਰ ਆਧਾਰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਖਰੀ ਘਟਨਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਾਜ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਾ ਹੋਣ। [ਕਲੈਕਟਰ & ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਡਬਲਿਊ.ਜੀ. ਡਿਸਟ. ਏਲੂਰੂ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਸੰਗਾਲਾ ਕੋਂਡੰਮਾ, 2005 ਐਸ.ਸੀ. 866 (¶ 10 ਵਿਸ਼ਨਾ ਕਨੋਲੀਆ?))]

ਹਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ "ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਖਤ-ਤੇ-ਤੇਜ਼ ਫਾਰਮੂਲਾ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ"। [ਲਿਸੀ ਐਂਟਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ (2014) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 326 (ਪੈਰਾ 18).]

'ਨਿਕਟਤਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਤੁਰੰਤ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ [ਭੁਪੇਂਦਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, (2008) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 165, (ਪੈਰਾ 10).]

ਚਰਚਾ

10. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਓਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਦ੍ਵੰਦੀ ਸੁਝਾਅਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ 1986 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

1986 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

"ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ"

ਬੂਟਲੈਗਰਸ, ਡਾਕੂਆਂ, ਡਰੱਗ-ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਿਆਂ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਕਬਜ਼ਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਹਰ ਹੁਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੂਟਲੈਗਰਸ, ਡਾਕੂ, ਡਰੱਗ-ਅਪਰਾਧੀ, ਗੁੰਡੇ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਕਬਜ਼ਾਕਾਰ ਕਹਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੂਟਲੈਗਰਸ, ਡਾਕੂ, ਡਰੱਗ-ਅਪਰਾਧੀ, ਗੁੰਡੇ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ-ਕਬਜ਼ਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:"

11. ਉਕਤ ਐਕਟ 1986 ਨੂੰ 28.02.1986 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਅ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 2. — ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ

ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਕੁਝ ਮੰਗਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, —

(ਅ) "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੂਟ-ਲੈਗਰ, ਇੱਕ ਡਾਕੂ, ਇੱਕ ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀ, ਇੱਕ ਗੁੰਡਾ, ਇੱਕ ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰ ਆਪਣੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲੱਗਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਲਟਾ ਅਸਰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ :

ਵਿਆਖਿਆ :—ਇਸ ਕਲੋਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਅਸਰਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਉਲਟਾ ਅਸਰਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਕਲੋਜ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ, ਖਤਰਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਜਾਨ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ,"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

12. ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਬੀ) "ਬੂਟ-ਲੈਗਰ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਬੀ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:-

(ਬੀ) "ਬੂਟ-ਲੈਗਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ, 1968 (ਐਕਟ 17 ਦੇ 1968) ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ, ਭੱਠੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਟੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਢੋਂਦਾ ਹੈ, ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਦੇ

ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਮਦਦ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਸਾ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਨਵਰ, ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਸੈਪਟੇਕਲ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ,"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

13. ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:-

"ਧਾਰਾ 3. ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ:—(1) ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਬੂਟਲੈਗਰ, ਡਾਕੂ, ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀ, ਗੁੰਡਾ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

(2) ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸਰਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ, ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੋਧ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) ਜਦੋਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਉਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਜੋ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।"

14. ਧਾਰਾ 12 ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

"ਧਾਰਾ 12. ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ:—(1) ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਸਰਕਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਚਿੰਤਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।*

15. ਧਾਰਾ 13 ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

"ਧਾਰਾ 13. ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ:—ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਹੈ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੌਲਿਕ ਅਵਧਾਰਣਾ

16. ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੌਲਿਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਉਚਿਤ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਕੰਮਾਂ ਵਰਗੇ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ 1986 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਰੋਕਥਾਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਬੂਤ ਦਾ ਉਚਿਤ ਸੰਦੇਹ ਤੋਂ ਪਾਰ, ਜਦਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ(s) ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

17. ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੰਡਕਾਰੀ ਤੋਂ ਗੁਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ. ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਵਾਜਬ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ. ਇਹ ਮੇਅਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ. ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਓਵਰਲੈਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੋਕਥਾਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਵੇਖੋ: ਹਰਧਨ ਸਾਹਵ. ਰਾਜ ਡਬਲਯੂ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ, 1974 Cri.L.J.1479]

18. ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਹੋਰ ਰਿੱਟਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, "ਹੇਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਐਡ ਸਬਜੀਸੀਐਂਡਮ ਦੀ ਰਿੱਟ" ਹੈ ਪ੍ਰੈਰੋਗੇਟਿਵ ਰਿਟ, ਭਾਵ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਹੱਕ ਦੀ ਰਿੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਡੈਬਿਟੋਜਸਟਿਏਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਆਮ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਪਾਅ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। “ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਿੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਕੈਦ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ, ਤਾਂ ਕਿ ਕੈਦੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣਾ।19. ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੈਕੰਡਮ ਵਿੱਚ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਦਾ ਰਿਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਿਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੈਦੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਥਾਂ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕੈਪਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੈਦ ਦੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਕਰਨ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਜੱਜ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।"ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਦਾ

ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ 'ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰੱਖੋ'। ਇਸ ਰਿਟ ਦੁਆਰਾ, ਅਦਾਲਤ ਕੈਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਏਂਗਲੋ-ਸੈਕਸਨ ਜੁਰਿਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਿਟ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਹੈ।"

20. ਹੁੱਡ ਫਿਲਿਪਸ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੈਕਸਨ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਨੂੰ ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾਤਮਕ ਰਿਟ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣ। ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਦੀ ਵਿਅਵਹਾਰਕ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਨਿਆਇਕ ਉਪਾਯ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਤਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਪਾਯ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਕਈ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜਨਤੰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਦੇ "ਕੁੰਦ ਉਪਾਯ" ਦੀ ਲੋੜ ਘਟ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਲਚੀਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਿਟ ਦੇ ਤਰੀਕੇਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਉਪਾਯਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਲਿਕ ਵਿਚੋਲਣਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਅਵਹਾਰਕ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰਿਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਤੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

21. ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪ੍ਰੇਰਣਾਤਮਕ ਰਿਟ ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਹੇਬੀਅਸ" ਅਤੇ "ਕੋਰਪਸ" ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। 'ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ' ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ 'ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੋਵੇ'। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਟਾਂ ਦਾ ਆਮ ਉਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਤਪਾਦਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾਤਮਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ, ਚਾਹੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਿਜੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਾਹਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੰਨਾ ਸਰਬਉੱਚ ਅਤੇ ਪਰਮ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਟਿਕ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨਿਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਆਂਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਰਿਟ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾਤਮਕ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਰਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਕਿ ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਦੀ ਰਿਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਸਰਟੀਓਰਾਰੀ ਜਾਂ ਮੈਂਡੇਮਸ ਵਾਂਗ, ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਦੀ ਰਿਟ ਹਰ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।" ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਣਾਤਮਕ ਰਿਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਿੱਤ 32 ਅਤੇ 226 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਉਪਾਯ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਿੱਤ 226 ਜਾਂ ਅਨੁਚਿੱਤ 32 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

22. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਇੱਕ ਉਪਾਯ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਸੁਗਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਉਪਾਯ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ, ਚਾਹੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ 'ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ' ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਦੀ ਰਿਟ ਦੁਆਰਾ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣ

ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਬੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਔਚਿਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ-ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ-ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਅਤੇ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਦੀ ਰਿਟ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਟ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰਿਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੇਲਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਨ ਸਮੇਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹਿਰਾਸਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਅਧੀਨ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"ਲੇਖ 21. ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰਾਖੀ.—ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨਾਂ ਵਾਂਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੰਬਰ 1

23. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਰਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਐਕਟ 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇਤੂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਐਕਟ 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਚੇਰੁਕੁਰੀ ਮਣੀ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

24 ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚੇਰੁਕੁਰੀ ਮਣੀ (ਉੱਪਰ) ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੀ ਐਕਟ 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਪੁਨਰੁਤਪਾਦਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ 1986 ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"11. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਾਫ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ, ਜਦਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 12 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ। 12 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਜਾਰੀਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਫ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਮੰਡੇਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ 12 ਮਹੀਨੇ ਹੈ।

12. ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਹੁਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ ਉੱਤੇ ਚਲਾਉ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ

ਹੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਵਾਧਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। "ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਉਣ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ।

(ਬੀ) ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਅ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਹੈ।" 14. ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਲਨ ਦੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਤ ਢੰਗ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ ਉੱਤੇ ਵਧਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਅਧਾਰਭੂਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

15. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਚ ਉਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੜਤਾਲ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ "ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ" ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ, ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਇਕ ਲੜੀ 'ਚ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ, ਹਿਰਾਸਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਰੋਕਥਾਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਤਮ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ 'ਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

25. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚੇਰੁਕੁਰੀ ਮਣੀ (ਸੁਪਰਾ) 'ਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

26. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ 'ਚ, ਅਸੀਂ ਗਹਿਰੀ ਇਜ਼ਤ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੇਰੁਕੁਰੀ ਮਣੀ (ਸੁਪਰਾ) ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

27. ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3(2) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਅਵਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਸਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਰਕੁਰੀ ਮਣੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੀ. ਦੇਵਕੀ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ, (1990) 2

ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 456, ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"8. ਧਾਰਾ 3(2) ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਗਾਰਗ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ, ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਧਾਰਾ 3(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੂਟਲੈਗਰ ਸ਼ਰਾਬ ਤਸਕਰ, ਜਾਂ ਜੰਗਲ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਗੁੰਡਾ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਝੁੱਗੀ ਜ਼ਬਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਨਤੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਧਾਰਾ 3(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਅਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਧਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ" ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਾਧਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਧਾਰਾ 3(3) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਜੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਿਰਾਸਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 3(3) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕੋਈ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਧਿਕਤਮ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13 ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿਚਾਰਣ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ

ਅੰਤਰਨਿਰਮਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12 ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਐਕਟ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ" ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਵਧੀ ਲਈ ਸੱਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਦਾਹਰਣ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੜ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਰ ਧਾਰਾ 3(2) ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਅਵਧੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਅਵਧੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਅਵਧੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਅਵਧੀ। ਚੌਥੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਅਵਧੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਅਵਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਐਕਟ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

28. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਟੀ. ਦੇਵਕੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਪੇਸਾਲਾ ਨੂਕਾਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਪਬਲਿਕ (ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ) ਰੈਵੇਨਿਊ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰਨੇ (2018) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 322 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੀ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ (ਉਪਰੋਕਤ), ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸਮੱਗਲਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1974 (ਸੀ.ਓ.ਐਫ.ਈ.ਪੀ.ਓ.ਐਸ.ਏ.) ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1)(ii) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਅਨੰਦਰਾਮ ਭਿਰਯਾਨੀ ਵਿੱਚ (1988) ਸੁਪ. ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 568 ਵਿੱਚ ਆਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟੀ. ਦੇਵਕੀ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਸਟਿਸ ਡਾ. ਡੀ.ਵਾਈ. ਚੰਦਰਚੂੜ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਹਿਰਾਸਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

29. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ, ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਹਿਰਾਸਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਹੁੰਦੇ? ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਐਸ.ਸੀ. 27 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

30. ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 01.03.1950 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਥਾਮ ਹਿਰਾਸਤ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 30.07.1951 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ 16.08.1951 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮ ਹਿਰਾਸਤ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਸੋਧੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 31.03.1952 ਤੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਸੀ।

31. ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

"6.ਫਰਵਰੀ 1951 ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ (ਸੈਕਸ਼ਨ 9) ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬੋਰਡ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਨ ਹਨ "ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ" (ਸੈਕਸ਼ਨ 11)। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

32. ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਕੋਈ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 31.03.1952 ਤੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਵਾਧੂ ਵਜੋਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:-

"ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਧਾ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵਿਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

33. ਜੇ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹਥਿਆ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ 1936 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 22(4) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੰਡੇਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।

34. ਇਹ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਚੇਰੁਕੁਰੀ ਮਣੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, (1992) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 177 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸਲਮਲੋਰਡਾਂ, ਬੂਟਲੈਗਰਾਂ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1981 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2), ਜੋ ਐਕਟ 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਨਾਲ ਪਰੀ ਮਟੀਰੀਆ ਹੈ, ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ

ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:-

"31. ਹੁਣ ਡਾ. ਚਿਤਲੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਇੱਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

32. ਧਾਰਾ 3 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

"3. ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। — (1) ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬਾਧਾ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(2) ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਹੀ ਗਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਸਮਾਂ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) ਜਦੋਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਅਭੈ ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਅੰਬੁਲਕਰ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਵੀ. ਭਾਵੇ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿ ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1991 ਐਸ.ਸੀ 397 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ (65 ਦੇ 1980) ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਂਪ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾ ਕੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਕੈਨਿਕਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ:

33. ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ "ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ" ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 3 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੌਂਪਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਾਲਾਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਪੁਲਿਸ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਉਪ- ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ

ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗੀ ਸੈਕਸ਼ਨ (1), ਫਿਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਵੱਧ. ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਇਸ ਲਈ, ਦਾ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਐਕਟ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

35. ਅਭੈ ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਅੰਬੂਲਕਰ ਬਨਾਮ ਐੱਸ.ਵੀ. ਭਾਵੇ, ਦ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਏਆਈਆਰ 1991 ਐਸਸੀ 397, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ (1980 ਦਾ 65)। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ। ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਕਲਪਕ ਹਾਲਾਤ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਕੈਨੀਕਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਢੰਗ. ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹਨ:-

"ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਲ ਹੈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਖੇਤਰ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

7. 6 ਜਨਵਰੀ 1990 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੈਰਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਾਲਾਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ 30 ਜਨਵਰੀ 1990 ਤੋਂ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 1990 ਤੱਕ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਨਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ। ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ: (i) ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਾਲਾਤ, (ii) ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਦ ਪੂਰਵ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪ੍ਰੇਸੇਂਟੀ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ. ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਹਾਲਾਤ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ. ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਹੁਕਮ।

8. ਅਧੀਨ-ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦਾ (3) ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਹੈ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ. ਜੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਮਿਆਦ ਦੀ ਚੋਣ, ਜੋ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ, ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਰਡਰ ਜੇਕਰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ, ਮਿਆਦ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਫੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀਗਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ praesenti ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜ ਭਵਿੱਖ. ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਧੀਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹਲਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਵਿਕਲਪਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਸਾਈਨ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਗੈਰ. 'ਜਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਵਧੀ ਲਈ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ। ਜੋ ਕਿ, ਪਰ, ਹੈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਗੜਬੜੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਦੋਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਮਨ ਵਿੱਚ; ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਾਲਾਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਸੰਯੋਜਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਅੰਜਨ ਸ਼ਬਦ 'ਜਾਂ'। ਅਯੋਗ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ 'ਜਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ ਮਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਸਬੰਧਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅੰਜਨ ਸ਼ਬਦ “ਜਾਂ” ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਰਡਰ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

36. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ, ਜਦੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 06.01.1990, ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ 30 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਤੱਕ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।

37. ਗੁਜਰਾਤ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਐਂਟੀ-ਸੋਸ਼ਲ ਐਕਟੀਵਿਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2), 1985 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ,

'PASA'), ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੀ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ 1986 ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਏ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਿਆ ਨਵਲਸ਼ੰਕਰ ਈਸ਼ਵਰਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ-ਜੱਜੀ ਬੈਂਚ ਡੇਵ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1994 ਐਸਸੀ 1496 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ detenu ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਬਲ ਪਾਵਰ PASA ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਫ਼ਦ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"3. PASA ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਵੀ, ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਪ-ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਕਲਪਿਤ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ। (1) S. 3 ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ. ਵਿਵਾਦ ਸ਼੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ ਦੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕੰਬਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਚੋਣਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਪਰ ਕੰਬਲ ਨਹੀਂ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। 1985 ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਫ਼ਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਕਵੇਟਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣ ਗਈ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ. ਪਾਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ 7ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ. ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ S. 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇਗਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ S. 3(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ ਬੂਟਲੇਗਰ, ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਡਰੱਗ ਅਪਰਾਧੀ, ਅਨੈਤਿਕ ਆਵਾਜਾਈ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲਾ। PASA ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦਾ S. 3 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ" ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਬੂਟਲੇਗਰ ਵਜੋਂ, ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ, ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ ਵਜੋਂ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ, ਖ਼ਤਰੇ ਜਾਂ ਅਲਾਰਮ ਜਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਬਰ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਜਾਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ। ਇਸਲਈ, ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਤਸੱਲੀ ਕਿ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਖ਼ਤਰੇ ਜਾਂ ਅਲਾਰਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਜਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਜੀਵਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਖ਼ਤਰਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਣ ਲਈ ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ।" ਇਹ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ

ਖਤਰਨਾਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜ-ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਅਧੀਨ S. 3 ਦਾ (2) "ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਸਰਕਾਰ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪ-ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਸਕਿੰਟ (2) ਦੇ ਐੱਸ. 3 ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਯਾਨੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹਰੇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਪ- ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਖੋ (1) of S. 3. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਤਰਨਾਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼. ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹਨ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟੈਂਪੋ ਵੀ। ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਫਿਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਜਾਣ ਲਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 'ਤੇ ਹਰ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੱਧਰ, the ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐੱਸ. 3(2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ S. 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜ-ਵਿਰੋਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਂ "ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ।" ਬਾਅਦ ਦੀ ਧਾਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਤਤਕਾਲਤਾ ਅਤੇ ਮੁਸਤੈਦੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੱਜ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੋਕਥਾਮ ਉਪਾਅ ਕਰਨਾ ਆਰਡਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਏ.ਕੇ. ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, ਏਆਈਆਰ 1982 ਐਸਸੀ 710, ਪੈਰਾ 72 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੂਟਲੇਗਰ, ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਕ ਅੰਦਰ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਕੰਮੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਮਾਜ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜੋ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਲੋੜ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਸਵਾਲ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ।" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

I

38. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ detenu ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

39. ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਐਕਟ 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਇਹ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਪੁਲਿਸ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਉਪ- ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗੀ ਸੈਕਸ਼ਨ (1), ਫਿਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਜੇਕਰ ਤਸੱਲੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ

ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਰਕਾਰ। ਉਪ- ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ detenu ਦੇ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਐਕਟ 1986 ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਐਕਟ 1986

40. ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੇਰਕੁਰੀ ਮਣੀ (ਉੱਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3(2) ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਵਾਧੂ ਹੁਕਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 22(4)(ਅ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: "22. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ:—

xx.xxxxxx

(4) ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਬ ਤੱਕ—

(a) ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਹਨ, ਜਾਂ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਸਮਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਧਾਰਾ (7) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਸਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰੇ। ਜਾਂ"

41. ਧਾਰਾ 22(4)(a) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਬ ਤੱਕ, ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸਮਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ 22(4)(a) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਬ ਤੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਰਾਏ ਨਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਰ। ਜੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ, ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

42. ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 22(4)(a) ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ. ਦਰਅਸਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਰਡਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਤ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ. ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸ ਹਫ਼ਤੇ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 22(4)(a), ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 22(4)(a) ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਟੀਕਲ 22(4)(a) ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਿਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ. ਦੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜੋ ਕਿ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਐਕਟ. ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਫਿਰ, ਅਜਿਹੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ, ਪਰ ਵੱਧ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ।

43.

ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 22(4)(a) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਹ ਅਵਧੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਜੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਉਸ ਅਵਧੀ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਅਧਿਕਤਮ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

44. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 22(4)(ਅ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ। ਹੋਰ, ਲੇਖ 22(4)(ਅ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਲੇਖ 22(4)(ਅ) ਅਧੀਨ, ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਰਾਇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਅਧਿਕਤਮ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਚੇਰੁਕੁਰੀ ਮਣੀ(ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਨ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਰਾਇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ

ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਅਧਿਕਤਮ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਵਾਧਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

45. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ

46. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1995 (ਐਕਟ ਨੰਬਰ 18 ਦੁਆਰਾ 2020 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) ('ਐਕਟ 1995' ਲਈ ਛੋਟਾ), ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟਾਂ (ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.) ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬੂਟ-ਲੈਗਰ ਵਜੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ।

47. ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨੋਟ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 06.01.2021 ਤੋਂ 09.03.2022 ਤੱਕ ਯਾਨੀ ਚੌਦਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਚਾਰ ਮਾਮਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇਤੀਨੂ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਚਾਰੋਂ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਅਧਿਨਿਯਮ 1995 ਦੀ ਧਾਰਾ 7ਬੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8ਬੀ ਅਧੀਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 18 ਦੇ 2020 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 7ਬੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"ਧਾਰਾ 7-ਬੀ. ਬੂਟ ਲੈਗਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ.- ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਉਤਪਾਦਨ, ਢੋਆਈ, ਸੈਟਿੰਗ, ਖਰੀਦਣਾ, ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਸਟੋਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਢੋਆਈ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਏ.ਪੀ. ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ, 1968 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।"

48. ਧਾਰਾ 8ਬੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"ਧਾਰਾ 8-ਬੀ. ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਨਿਰਯਾਤ, ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਢੋਆਈ ਲਈ ਸਜ਼ਾ.- ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਬੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਨਿਰਯਾਤ, ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਢੋਆਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਅੱਠ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:

ਐਸ. ਨੰ. ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਮਾਤਰਾ.

1 06.01.21 : ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 01/21 (ਕ੍ਰਾ.ਨੰ. 13/21) 5 ਲਿਟਰ.

2 13.08.21 : ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 08/21 (ਕ੍ਰਾ.ਨੰ. 37/21) 30 ਲਿਟਰ.

3 30.09.21 : ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 10/21 (ਕ੍ਰਾ. ਨੰ. 53/21) 10 ਲਿਟਰ.

4 09.03.22 : ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 03/22 (ਕ੍ਰਾ. ਨੰ. 21/22) 10 ਲਿਟਰ.

ਕੁੱਲ 55 ਲਿਟਰ.

50. ਚਾਰੋਂ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇਤੂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

51. ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੈਮੀਕਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ:

ਗਰਾਊਂਡ ਨੰਬਰ 1: ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ; ਸੀ.ਈ. ਨੰਬਰ 3626/21 ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 5890 ਮਿਤੀ 04.03.21 ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਕ੍ਰ.ਨੰ. 13/21 ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਾਇਆ।

ਗਰਾਊਂਡ ਨੰਬਰ 2: ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ; ਸੀ.ਈ. ਨੰਬਰ 2381/21 ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 41632 ਮਿਤੀ 10.11.21 ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਕ੍ਰ.ਨੰ. 376/21 ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਾਇਆ।

ਗਰਾਊਂਡ ਨੰਬਰ 3: ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ; ਸੀ.ਈ. ਨੰਬਰ 2796/21 ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 45126 ਮਿਤੀ 27.11.21 ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਕ੍ਰ.ਨੰ. 5322/21 ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਾਇਆ।

ਗਰਾਊਂਡ ਨੰਬਰ 4: ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ; ਸੀ.ਈ. ਨੰਬਰ 85/22 ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 13027 ਮਿਤੀ 04.04.22 ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਈ.ਡੀ. ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਕ੍ਰ.ਨੰ. 213/22 ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਾਇਆ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

52. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇਤੂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਮੂਨੇ ਕੈਮੀਕਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਰੇਟਰੀ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰੋਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਮੂਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਾਏ ਗਏ।

"ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ" ਅਤੇ "ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ"

53. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ" ਅਤੇ "ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ" ਦੀਆਂ ਅਵਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਡਾ. ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (1950) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 605, ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ "ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ" ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ" ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

54. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੋਮੇਸ਼ ਥਾਪਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, (1950) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 594। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰੋਮੇਸ਼ ਥਾਪਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਾਪਤਾਹਿਕ ਜਰਨਲ ਕਰਾਸ ਰੋਡਜ਼ ਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਸੀ ਜੋ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਛਪਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 32 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੇ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਫੈਲਾਏ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ:

"... 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ

ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ .... ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ' ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਅਵਧਾਰਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ...."

55. "ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ" ਅਤੇ "ਲਾਅ ਐਂਡ ਆਰਡਰ" ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਡਾ. ਰਾਮ ਮਨੋਹਰ ਲੋਹੀਆ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ, (1966) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 709. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ, ਜੇ. ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ" ਅਤੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"....ਕੀ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਕੁਝ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਨੂੰ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ' ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜੇ ਭੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਅਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਜਨਤਕ ਅਵਿਵਸਥਾ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਦੋ ਸ਼ਰਾਬੀ ਲੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਵਿਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਨਤਕ ਅਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਾਨ ਲਵੋ ਕਿ ਦੋ ਲੜਾਕੂ ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਸਾਂਪ੍ਰਦਾਇਕ ਜਜ਼ਬਾਤ ਭੜਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਮੱਸਿਆ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਅਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਆਸ਼ੰਕਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੁਦਾਇਕ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਿਰਫ ਉਲੰਘਣਾ ਜੋ ਅਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਵਿਵਸਥਾ ਹਨ। ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਯਮ 30(b) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਸਧਾਰਣ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ" ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਾਲੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ "ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਵੀ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਾਲੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਜੋ "ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ" ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਕੇਂਦਰੀ ਚੱਕਰਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਚੱਕਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਗਲਾ ਚੱਕਰ ਹੈ ਜੋ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਚੱਕਰ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ...

56.ਅਰੁਣ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (1970) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 98, ਹਿਦਾਯਤੁੱਲਾਹ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਮੁੜ "ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ" ਅਤੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, "ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ" ਅਤੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਵਿੱਚਕਾਰ ਮੌਲਿਕ ਵਿਭੇਦ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"...ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਗਤੀ ਹੈ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਇਲਾਕਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਭਾਈਚਾਰਾ। ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਗੜਬੜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਗੜਬੜ ਦਾ

ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ. ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ ਗੜਬੜ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗੜਬੜ ਸਿਰਫ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ. ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ. ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਟੈਂਪੋ 'ਤੇ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਾਪਸੰਦ ਹੋਵੇ ਐਕਟ. ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਲੈ ਲਓ ਜਿੱਥੇ ਫਿਰਕੂ ਹੈ ਤਣਾਅ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੂਜੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੰਮ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਡੂੰਘੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਹੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ। ਇੱਕ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਇਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗੰਭੀਰਤਾ. ਇਸਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁੜੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੀ ਲਓ। ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਨ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਤੱਕ ਚੁੰਮ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ chambermaids. ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸ ਕੋਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਏ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਲੈ ਲਓ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇਕੱਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਖ਼ਤਰੇ ਅਤੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਰਾਹ ਜਾਣ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਹਨ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ. ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਕੱਲਿਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਏ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਮੇ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ. ਉਹ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਏਜੰਸੀਆਂ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਕੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਰਡਰ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਸਮਾਜ ਉੱਤੇ..."

57. 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਅਤੇ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ' ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਕਰ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1970 ਐਸ.ਸੀ. 852. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਾ. ਐਲਨ ਦੀ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ਾਂ' ਬਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜੁਰਮਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 'ਜਨਤਕ' ਅਤੇ 'ਨਿੱਜੀ' ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। ਜੁਰਮ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਹਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਤਿਹਾਸਿਕ ਪਾਠ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਜਰੂਰਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹਨ। ਡਾ. ਐਲੇਨ ਨੇ 'ਜਨਤਕ' ਅਤੇ 'ਨਿੱਜੀ' ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ, ਜਦਕਿ ਹੋਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਫਰਕ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੀਖਣ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਵਿੱਚ ਸਵਾਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

58.ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਾਬੁਲ ਮਿਤਰਾ ਉਰਫ ਅਨੀਲ ਮਿਤਰਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (1973) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 393, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ" ਅਤੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਅਤੇ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ" ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਫਰਕ ਇੱਕ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਤਾ ਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

59.ਦੀਪਕ ਬੋਸ ਉਰਫ ਨਰਿਆਪਾਦਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ, (1973) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 43, ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਅਤੇ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ" ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"...ਹਰ ਹਮਲਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚ ਖੌਫ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਕਿਆਤ ਜਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੁਦਾਇਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਵਿਘਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਵਾਕਿਆਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੁਝਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਬੰਬਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਦੋ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਖੌਫਜਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਟਾਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫਟਾਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਧਾਰਨ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗਾਂਹ ਨਾ ਲਿਜਾ ਸਕਣ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋ ਵਾਕਿਆਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤੀਬਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਅਪੇਕਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਣਗੇ।"

60.ਕੁਸਾ ਸਾਹ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (1974) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 185, ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ" ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"ਇਹ ਕਾਰਜ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਹੈ। ਦੋ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੁਸਪੱਸ਼ਟ ਖੰਕੇ ਹਨ, ਇਹ ਅਚਰਜ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਬਿਖਰੇ ਅਤੇ ਅਸੰਗਠਿਤ ਅਪਰਾਧ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਹਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਦੇਵੇ..."

61.ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੇਸ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (1982) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 403, ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ" ਅਤੇ "ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ" ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਫਰਕ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"13.. 'ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ' ਅਤੇ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ' ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਚਾ ਫਰਕ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ' ਅਤੇ 'ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ' ਦੇ ਦੋ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਇੱਕ ਬਾਰੀਕ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਕਾਰਜ ਪਰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੁਦਾਇਕ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਮਾਨ ਲਿਆਂਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ...."

62.ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਸਮੁਦਾਇਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾਹ, ਜੇ. ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨਕਤਾ ਦੇ ਸਮੁਦਾਇਕ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਮਾਨ ਲਿਆਂਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ?

63.ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਅਨੀਤਾ (ਸ੍ਰੀਮਤੀ), (2004) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 467,

ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੜ "ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ" ਅਤੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ" ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

“7. ....ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਕਿ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ' ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਵੱਡੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, 'ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ' ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੰਕੀਰਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਕੇਵਲ ਉਸ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮੁਦਾਇਕ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਸਮੁਦਾਇਕ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਮਾਨ ਲਿਆਂਵ ਹੈ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੈ।

"ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼" ਅਤੇ "ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼" ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੂਹਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਉਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜਨਤਕ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਪੈਕਟਰਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਤੀਬਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ "ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼" ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼" ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਸਵਾਲ ਹੈ:

"ਕੀ ਇਹ ਸਮੂਹਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਢੰਗ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?"

64.ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਤਲੀ ਰੇਖਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆਂਤਰਿਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੀ ਛੁਪੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਟੈਸਟ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆਂਤਰਿਕ ਗੁਣਵੱਤਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚਣਾ ਪਵੇਗਾ।

65. ਕੇਵਲ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਮਨਾਹੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ detenu, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ. ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਫਿਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮਨਾਹੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਡੀਟੇਨੂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਐਕਟ 1986 ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਇੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਇਸ ਲਈ, ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਕਿ ਡੀਟੇਨੂ ਦੁਆਰਾ ਡੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ਸ਼ਰਾਬ ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ 1986 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਡੀਟੇਨੂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ।

66. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ

ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਸਮਾਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਧਾਰਾ 2(ਏ) (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਦੇ ਖੰਡ (i)-(iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਖਤਰੇ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ 'ਬੂਟਲੈਗਰ' ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਇਸ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

67.ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਸ਼ੀਦਮਿਯਾ @ ਛਾਵਾ ਅਹਮਦਮਿਯਾ ਸ਼ੈਕ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਪੀਏਐਐਸਏ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਪੀਏਐਐਸਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਬੀ) ਜੋ ਇੱਕ "ਬੂਟਲੈਗਰ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ 1986 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਬੀ) ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਪੀਏਐਐਸਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(4) ਇੰਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

"ਧਾਰਾ 3...."

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ "ਜਨਤਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁਕਮ" ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਬੂਟਲੇਗਰ ਜਾਂ ਆਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜੂਏ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਜਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਡਰੱਗ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਆਵਾਜਾਈ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਆਰਡਰ।"

68. ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਅਧੀਨ:-

"16... ਧਾਰਾ 2(ਬੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3(4) ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ 'ਬੂਟਲੈਗਰ' ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 2(ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ 'ਬੂਟਲੈਗਰ' ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸ ਬੂਟਲੈਗਰ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਧੁੰਦਲੇ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਅਬਦੁਲ ਲਤੀਫ ਅਬਦੁਲ ਵਹਾਬ ਸ਼ੇਖ ਦੇ ਗਿਰੋਹ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜੋ ਬੂਟਲੈਗਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਇਹਨਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਨੀ, ਖਤਰਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਜੀਵਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

17. ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ।

ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਇਆ ਕਿ ਯਾਚੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ।

69. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਪੀਯੂਸ਼ ਕਾਂਤੀਲਾਲ ਮਹਿਤਾ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਇੱਕ ਮਨਾਹੀ ਬੂਟ-ਲੈਗਰ ਸੀ; ਕਿ ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਪਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਪਤ ਸਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਾਲੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਾਈਨ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਐਂਬੈਸਡਰ ਕਾਰ ਵਿੱਚ 296 ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਂਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੁਝ ਮਾਰਕੁੱਟ ਦੇ ਵਾਕਿਆਤ ਪਿਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਾਕਿਆਤਾਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਪਿਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ, ਜ਼ਰੂਰ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮੁਦਾਇਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਤਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(b) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੂਟਲੈਗਰ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੂਟਲੈਗਰ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਰੋਕਥਾਮਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਉਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਲਟਾ ਅਸਰ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

70. ਪੀਯੂਸ਼ ਕਾਂਤੀਲਾਲ ਮਹਿਤਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ, ਠੋਸ ਸਮੱਗਰੀ (ਭਾਵ, ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਕਿ ਬੂਟ-ਲੈਗਰ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਸੀ।

71. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਖਪਤ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲਿਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਕਾਫੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

72. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇ।

73. ਨਤੀਜਤਨ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate